

- σωμεν τὸν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα ἡμετέρων καὶ καθ' ὄμοιώσιν». καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἀνθρώπου δημιουργίαν εἴρηται· «Ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα αὐτοῦ ἐποίησεν αὐτόν». σιωπήσας ἐνταῦθα τὸ, «καθ' ὄμοιώσιν», ἵνα δεῖξῃ μάτια δεδέχθαι τοῦτο ἡμᾶς, τετηρήσθαι δὲ ἡμῖν ἐν τῇ μακαρίᾳ ἔκεινη ζωῆ. 1085.
- Γ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ εἰκὼν Θεοῦ ἐσμεν, ἀλλ' εἰκὼν εἰκόνος. Οἱ μὲν γὰρ Γίδες καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, εἰκὼν αὐτοῦ ἐστιν· ὁ δὲ ἀνθρωπὸς, οὐχὶ τοῦ ἀρχετύπου εἰκὼν, ἀλλὰ τῆς εἰκόνος, ἥγουν τοῦ Γίδου, ὃς εἶναι ἡμᾶς εἰκόνα εἰκόνος. Οὐ γὰρ εἴρηται, φησὶ, ὅτι εἰκόνα ἔχοτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν, ἀλλὰ κατ' εἰκόνα, ἵνα ὁ ἀνθρωπὸς κατ' εἰκόνα ἦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τούτεστιν, εἰκὼν τοῦ Γίδου, ὅπερ ἐστὶν εἰκὼν εἰκόνος. 1088.
- Ζ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐν τῇ μελλούσῃ καταστάσει τὸ λογικὸν ἔχουσα ψυχὴ, καὶ διὰ τοῦτο γνώσεως οὐκ ἀμοιροῦσα, προκόπτει· καὶ ὅτι εἰ προκοπὴν ἔχει, πάντως ὅτι καὶ μείωσιν καὶ πάθος, καὶ φθοράν· ἐκ τούτου, καὶ θάνατον, καὶ αὖθις ἀναβίωσιν. 1089.
- Η'. Διὰ τί ἐν τῷ Ἀδάμῳ ἀποθνήσκοντες, πατρικὴν ἐκτίνουσι μὲν δίκην, καὶ τὴν ἐκείνου παράβασιν ἔκαστος χρεωστεῖ· ἐν δὲ τῷ Χριστῷ Ζωοποιηθεῖς ὁ ἐμὸς πατήρ, καὶ διὰ τοῦ ἀγίου Πνεύματος καθαρθεῖς τῆς τε προπατορικῆς ὀφλήσεως καὶ τῆς ἴδιας πλημμελείας, οὐ μετέδωκέ μοι τῆς καθαριότητος τῷ γεννηθέντι, οὗτ' ἀγνοέ με τῆς εἰς αὐτὸν δικαιοσύνης ἡ χάρις, καὶ τοι ὑπερισχύουσα κατὰ τῆς ἀμαρτίας; 1092.
- Ϝ'. Εἰ γέγονεν ἡ ἀνάστασις ἡδη, ἦν δὲ προφήτης τεθέαται ὁ Ἐξαιτήλ, ἥνικα προσῆλθεν ὁ στοῦν πρὸς ὁστοῦν, καὶ ἀρμονίᾳ πρὸς ἀρμονίαν, καὶ σάρξ, καὶ δέρμα, καὶ τρίχες, καὶ πνεῦμα, καὶ ὥφθη ἀνάστασις πληθύος πολλῆς· ἡ εἰκόνα τῆς μελλούσης καθολικῆς ἀναστάσεως ἔσεσθαι ἔδειξεν ἡμῖν ἡ θεία Γραφὴ ἐν ὀπτασίᾳ προφητικῇ. 1093.
- Ϛ'. Πρὸς τοὺς ζητοῦντας, εἰ τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει προσέθλετι παραγενόμενος ὁ Χριστὸς ἐν σαρκὶ καὶ πῶς κατ' εἰκόνα Θεοῦ δὲ ἀνθρωπός. 1093.
- ΙΑ'. Ὁτι τὰς σαρκικὰς ἡδονὰς ἡτούν φυσικὰς δύναμεθα κολοθῶσαι, ἐκκόψαι δὲ παντελῶς οὐ δύναμεθα. 1096.
- ΙΒ'. Ὁτι τὴν εὔχαρισταν ἐν μόναις χρὴ ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις ἐκτελεῖσθαι. 1097.
- ΙΓ'. Εἰ δὲ τῶν δλων Θεὸς τὰ γενόμενα ἥδη καὶ πραχθέντα δύναται ποιῆσαι μὴ γεγενῆσθαι ποτε, κατὰ τὸ, «Οὐκ ἀδυνατήσει αὐτῷ πᾶν ὅλμα». Οὐ γὰρ λέγομεν, ὡς μὴ γενόμενα, ἀλλὰ μὴ γεγενῆσθαι τὴν ἀρχὴν, οἶον, ὅτι πόρνην δύναται παρθένον ποιῆσαι ἐκ κοιλίας μητρὸς, ἵνα μήτε εἶναι ποτε πόρνην πορνεύσασαν· ὅτι «Τὰ παρ' ἀνθρώποις ἀδύνατα, δύνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἔστιν». 1097.
- ΙΔ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἡγνόησεν ὁ Γίδες τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, κατὰ Ἀγνοητῶν. 1100.
- ΙΕ'. Πῶς νοητέον, «Ο Λόγος σάρξ ἐγένετο». 1104.
- ΙΖ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐκάστω ἀνταπόδοσις ἐκληρώθη ἀξία. Οὐ γὰρ εἰπεν ὁ Σωτὴρ, ὅτι πτωχός τις ἀνθρωπὸς ἀλλὰ Λάζαρος· ἵνα τῇ προσηγορίᾳ δεῖξῃ πείρα καὶ ἀληθείᾳ ταύτην πεπράχθαι τὴν διήγησιν. 1104.
- ΙΖ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας. Πῶς ἀσώματοι ὄντες οἱ δαίμονες, ἐμίγησαν γυναικεῖς; 1105.
- ΙΗ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ὁ Γίδες, κατὰ μὲν τὴν ἀξίαν τῆς θεότητος συνῆν τῷ Πατρὶ, δτε γέγονεν ἀνθρωπός, καὶ ἦν ἐπὶ γῆς· καθ' ὑπόστασιν δὲ, οὐκ ἔτι. 1108.
- ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι γενόμενος ἀνθρωπὸς δὲ Μονογενῆς κενοὺς ἀφῆκε τῆς ἑαυτοῦ θεότητος τοὺς οὐρανούς. 1112.
- Κ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἴδικῶς ὁ Λόγος ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας, οὐδὲν ἔχούσης πρὸς τοῦτο τῆς ἀγίας αὐτοῦ σαρκός. 1113.
- ΚΑ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἀνελήφθη μετὰ τῆς ἴδιας σαρκὸς ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας Θεὸς ὁν δὲ Λόγος. 1116.
- ΚΒ'. Ὁτι διὰ τῆς ἴδιας σαρκὸς ἐνεργεῖ τὰς θεοσημίας Θεὸς ὁν δὲ Λόγος. 1117.
- ΚΓ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, εἰ ἐνεδέχετο ἀμαρτῆσαι Χριστὸν, φορέσαντα τὴν ὄμοιώσιν τοῦ Ἀδάμου διὰ τὴν σάρκα. 1120.
- ΚΔ'. Διὰ τι μὴ κατ' ἀρχὰς ἐπεφάνη ὁ Κύριος, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων ἐχαρίσατο τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ τῆς θεότητος αὐτοῦ τὴν ἐμφάνειαν. 1121.

